

РЕШЕНИЕ

№ 7488

гр. София, 10.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Луиза Христова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **9486** по описа за **2021** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 14, ал.3 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ЗСПЗЗ).

Делото е образувано по касационна жалба на С. Ч. П. срещу Решение №20146888 от 28.06.2021г. на Софийския районен съд, Гражданско отделение, 43 състав, постановено по гр.д.№5816/2021г. С обжалваното решение съдът е отхвърлил жалбата на С. Ч. П. срещу мълчалив отказ на ОСЗ Източна да постанови акт, с който да възстанови собствеността върху следните два земеделски имота, правото на собственост върху които е признато с Решение №498/20.12.1992г. и Решение №498.2/16.03.1995г. на Поземлена комисия П.: нива с площ от 10.600дка в местността М. дол и нива с площ от 11.000 дка в местността Б. дол, находящи се в землището на [населено място].

Касаторът С. Ч. П. излага доводи за незаконосъобразност на съдебното решение поради противоречие с материалния закон. Навежда доводи за неправилна квалификация на искането му към съда, като твърди, че районният съд неправилно е приел, че се обжалва мълчалив отказ. Твърди, че макар и в диспозитива на Решение №498/20.12.1992г. и Решение №498.2/16.03.1995г. да се сочи, че се възстановява собствеността върху имотите, това не е така, тъй като имотите не са индивидуализирани с граници и решенията не са придружени от скица. Искането му

към съда е решението на районния съд да бъде отменено и ОСЗ Източна да бъде задължена в определен срок да възстанови собствеността върху двата имота в изпълнение на принципа за върховенството на закона.

Ответникът ОСЗ Източна, чрез пълномощника си адв.Й., оспорва жалбата. Счита, че решението на районния съд е правилно и постановено при обсъждане на всички доказателства в тяхната съвкупност.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Оспореното съдебно решение е недопустимо.

Районният съд е приел, че предмет на оспорване е мълчалив отказ на ОСЗ Източна да приключи с изричен акт производството по възстановяване на собствеността върху двата имота. Искането на жалбоподателя, формулирано в жалбата му до районния съд, е да се извърши преценка дали са налице основанията, съответно дали има пречки за възстановяване на собствеността върху имотите и да се задължи ОСЗ Източна да се произнесе с изричен акт в определен от съда срок. По съществуващото си това искане инкорпорира обжалване на мълчалив отказ на реституционния орган да завърши окончателно реституционната процедура - в този смисъл правната квалификация, дадена от районния съд, е правилна.

Районният съд е приел, че не е формиран мълчалив отказ без да мотивира този извод – не са обсъдени нито приетите с административната преписка доказателства, нито относимите правни норми. При този извод, районният съд е трябвало да остави жалбата без разглеждане поради липса на акт, който да подлежи на съдебен контрол, а не да разглежда делото по същество и да го приключи с оспореното решение.

Като краен резултат изводът на районния съд за липса на формиран мълчалив отказ е правилен по следните фактически и правни съображения:

Касаторът е наследник на Я. И. П.. По подаденото заявление за възстановяване на собствеността върху земеделски имоти с вх.№2326/16.04.1992г., са постановени 3 решения на Поземлена комисия П.: Решения №№498/20.12.1992г.; 498.1/05.05.1994г. и 498.2/ 16.03.1995г. И трите решения са с диспозитив за възстановяване на собствеността върху описаните в тях имоти в съществуващи (възстановими) стари реални граници. С Решение №498/20.12.1992г. е възстановена собствеността върху нива с площ от 10.600дка в местността М. дол, а с т.9 от Решение №498.2/16.03.1995г. е възстановена собствеността върху нива с площ от 11.000 дка в местността Б. дол. В решенията обаче не са описани границите на имотите, както и те не са придружени от скица на имотите, поради което по аргумент от чл.14, ал.1, т.1 от ЗСПЗЗ те не създават титул за собственост и не могат да удостоверят правото на собственост върху имотите. По същество постановените решения имат само характер на акт, с който се признава правото на собственост на наследниците на Я. И. П. върху тези имоти. За да се завърши реституционната процедура, трябва да се постанови ново решение, в което имотът, ако е възстановим в съществуващи стари реални граници, да бъде описан точно с границите си и да бъде издадена скица, която е неразделна част от решението. В административната преписка се съдържа Решение №2326/20.06.2013г., издадено от ОСЗ П., с което се възстановява собствеността върху

част от заявените имоти с подробно описани граници, но в това решение не са включени имотите в местностите М. дол и Б. дол. По отношение на тези имоти реституционната процедура не е била проведена до край и липсва постановено окончателно решение. По делото не се съдържа такъв акт, а и този отрицателен факт се потвърждава от разменената кореспонденция между касатора и различните реституционни органи.

Относими към настоящия случай са разпоредбите на чл.45д и чл.45е от ППЗСПЗЗ. Съгласно чл.45д, ал.1 от ППЗСПЗЗ за издаване на решение за възстановяване правото на собственост в случаите, когато правото на възстановяване е признато с влязло в сила решение на общинската служба по земеделие по чл. 18ж, ал. 1 или със съдебно решение, се подава искане до общинската служба по земеделие по местонахождението на имота в два екземпляра.

Вместо това касаторът е предприел друго действие. С молба вх.№ВС-01-1212 от 16.10.2013г. касаторът е поискал от началника на ОСЗ П. да впише процесните два имота в Регистъра на земеделските земи, гори и земи в горския фонд на землището на [населено място] като собственост на наследниците на Я. И. П. на основание възстановеното право на собственост с Решения №№498/20.12.1992г. и 498.2/16.03.1995г. С писмо изх.№ВС-01-1212 от 18.11.2013г. началникът на ОСЗ П. е отговорил на касатора, че за тези два имота правото на собственост е само признато, но не е възстановено, поради което касаторът следва да се обърне към лицензирано физическо или юридическо лице към АГКК за извършване на геодезическо заснемане и представяне на скица- проект от АГКК. Няма данни касаторът да е извършил тази процедура.

Едва със Заявление вх.№ВС-30-2185 от 04.09.2015г. до началника на ОСЗ П. касаторът е заявил изрично искането си да се постанови окончателен акт за възстановяване на собствеността върху четири поземлени имота, сред които попадат и процесните два. Подаденото от касатора Заявление с вх.№ВС-30-2185 от 04.09.2015г. има характер именно на искане по чл.45д, ал.1 от ППЗСПЗЗ. То обаче е било нередовно, тъй като не отговаря на изискванията на разпоредбата на чл.45е, ал.4 в относимата към този момент редакция (сега ал. 5) във връзка с ал.3, заявителят да представи пред общинската служба по земеделие скицата-проект на хартиен и оптичен носител, издадена от Службата по геодезия, картография и кадастър след като се установят на място границите на земеделските имоти по реда на Закона за кадастъра и имотния регистър в присъствието на представител на общинската служба по земеделие и по възможност на съседни на имота.

С писмо изх.№.ВС-30-2185/18.09.2015г. началникът на ОСЗ – П. е отговорил на касатора, че за да се идентифицират невъзстановените имоти, правото на собственост върху които е признато с двете решения на поземлената комисия, следва да се изпълни процедурата по чл.45е, ал.3 от ППЗСПЗЗ, тъй като за землището на [населено място] е одобрена кадастрална карта. Това писмо има уведомителен и разяснителен характер и по същество си представлява указание за отстраняване на нередовности на искането за издаване на решение за възстановяване на собствеността. Едва след отстраняване на нередовностите на заявлението и представяне на всички изискуеми по закон документи възниква задължение за органа да се произнесе с изричен акт по искането за възстановяване на собствеността. По делото няма данни, а няма и направени такива твърдения от касатора, той да е отстранил нередовностите на искането си, провеждайки процедурата по чл.45е, ал.3 от ППЗСПЗЗ и представяйки

скица –проект съобразно изискването на ал.4 (сега ал.5) от същия член на ППЗСПЗЗ. Следователно не е формиран мълчалив отказ, а е налице висящо административно производство, неприключило поради неизпълнение на дадените указания от страна на касатора. Съгласно фикцията на чл.58, ал.1 от АПК за мълчалив отказ се смята непроизнасянето в срок. ЗСПЗЗ и ППЗСПЗЗ не установяват срок, в който органът по реституцията да се произнесе по искането за възстановяване на признатото право на собственост. Реституционното производство не може да приключи с краен акт, докато не се установят границите на имотите, правото на собственост върху които е признато, по указания в чл.45е от ППЗСПЗЗ ред. След одобряването на кадастралната карта за землището, установяването на границите на имотите е предоставено на инициативата на признатия собственик, а не се извършва служебно от административния орган. Едва след установяването на границите за органа започва да тече срока по чл.57, ал.1 от АПК за издаване на административния акт. Ето защо по искането за възстановяване на собствеността не е формиран мълчалив отказ, тъй като при неустановени граници по указания ред за органа не възниква задължение да се произнесе. По тези съображения и отправеното искане до съда да се задължи ОСЗ Източна да постанови решение за възстановяване на собствеността върху имотите е недопустимо.

Позоваването на касатора на принципа за върховенството на закона е неотнормирано. Именно съблюдавайки върховенството на закона, касаторът следва да проведе процедурата по установяване на границите на двата имота, която е законово регламентирана.

Производството пред районния съд е било недопустимо поради липса на годен за оспорване административен акт, поради което оспореното съдебно решение се обезсилва, а производството по жалбата се прекратява на основание чл.159, т.1 от АПК.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.3 от АПК Административен съд София-град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА Решение №20146888 от 28.06.2021г. на Софийския районен съд, Гражданско отделение, 43 състав, постановено по гр.д.№5816/2021г.

ПРЕКРАТЯВА производството по жалбата на С. Ч. П. срещу мълчалив отказ на ОСЗ Източна да постанови акт, с който да възстанови собствеността върху следните два земеделски имота, правото на собственост върху които е признато с Решение №498/20.12.1992г. и Решение №498.2/16.03.1995г. на Поземлена комисия П.: нива с площ от 10.600дка в местността М. дол и нива с площ от 11.000 дка в местността Б. дол, находящи се в землището на [населено място].

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1/

